

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 12 czerwca 2019 r. — TQ/Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Sprawa C-441/19)

(2019/C 270/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TQ

Druga strona postępowania: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 10 dyrektywy 2008/115/WE⁽¹⁾ (zwanej dalej »dyrektywą powrotową«) w związku z art. 4 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej »kartą«), motywem 22 i art. 5 lit. a) dyrektywy powrotowej oraz art. 15 dyrektywy 2011/95/UE⁽²⁾ (zwanej dalej »dyrektywą w sprawie kwalifikacji«) należy interpretować w ten sposób, że przed nałożeniem na małoletniego bez opieki obowiązku powrotu państwo członkowskie powinno upewnić się i przeprowadzić dochodzenie w zakresie tego, czy w każdym wypadku w kraju pochodzenia istnieją co do zasady i są dostępne odpowiednie warunki przyjęcia?
- 2) Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy powrotowej w związku z art. 21 karty należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on państwu członkowskiemu na wprowadzanie rozróżnień w zależności od wieku przy udzielaniu zgody na legalny pobyt na jego terytorium, jeżeli zostanie stwierdzone, że małoletni bez opieki nie kwalifikuje się do uzyskania statusu uchodźcy bądź ochrony uzupełniającej?
- 3) Czy art. 6 ust. 4 dyrektywy powrotowej należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy małoletni bez opieki nie wypełnia ciążącego na nim obowiązku powrotu, a państwo członkowskie nie podejmuje i nie będzie podejmować konkretnych działań zmierzających do jego wydalenia, obowiązek powrotu ulega zawieszeniu, a tym samym należy udzielić zezwolenia na legalny pobyt? Czy art. 8 ust. 1 dyrektywy powrotowej należy interpretować w ten sposób, że wydanie wobec małoletniego bez opieki decyzji nakazującej powrót, a następnie niepodejmowanie czynności zmierzających do jego wydalenia do czasu, aż małoletni ten osiągnie osiemnasty rok życia, należy uważać za sprzeczne z zasadą lojalnej współpracy i zasadą lojalności wobec Unii?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony (Dz.U. 2011, L 337, s. 9).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 6 czerwca 2019 r. — Viasat Broadcasting UK Ltd/TV 2/Danmark A/S, Królestwo Danii

(Sprawa C-445/19)

(2019/C 270/28)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Viasat Broadcasting UK Ltd

Strona przeciwna: TV 2/Danmark A/S, Królestwo Danii

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy spoczywający na sądzie krajowym obowiązek nakazania beneficjentowi pomocy zapłaty odsetek od bezprawnej pomocy (zob. wyrok CELF ⁽¹⁾) ma zastosowanie także w sytuacji takiej jak ta analizowana w niniejszej sprawie, w której bezprawna pomoc państwa stanowiła rekompensatę z tytułu świadczenia usługi publicznej, którą to pomoc następnie uznano za zgodną z rynkiem wewnętrznym na podstawie art. 106 ust. 2 TFUE, i w której zatwierdzenia dokonano w oparciu o ocenę ogólnej sytuacji finansowej całego przedsiębiorstwa świadczącego usługę publiczną, w tym jego kapitalizacji?
- 2) Czy spoczywający na sądzie krajowym obowiązek nakazania beneficjentowi pomocy zapłaty odsetek od bezprawnej pomocy (zob. wyrok CELF) ma zastosowanie także w odniesieniu do kwot, które — w okolicznościach takich jak te analizowane w niniejszej sprawie — są przekazywane przez beneficjenta pomocy przedsiębiorstwom powiązanim na podstawie publiczno-prawnego zobowiązania, lecz które są kwalifikowane w ostatecznej decyzji Komisji jako przysparzające beneficjentowi pomocy korzyść w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE?
- 3) Czy spoczywający na sądzie krajowym obowiązek nakazania beneficjentowi pomocy zapłaty odsetek od bezprawnej pomocy (zob. wyrok CELF) ma zastosowanie także w odniesieniu do pomocy państwa, którą beneficjent pomocy, w okolicznościach takich jak te analizowane w niniejszej sprawie, otrzymał od kontrolowanego przez państwo przedsiębiorstwa, jeżeli zasoby takiego przedsiębiorstwa pochodzą częściowo ze sprzedaży usług świadczonych przez beneficjenta pomocy?

(¹) Wyrok z dnia 12 lutego 2008 r., C-199/06, CELF i Ministre de la Culture et de la Communication, EU:C:2008:79.

**Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 10 kwietnia 2019 r. w sprawie T-229/17,
Republika Federalna Niemiec/Komisja Europejska, wniesione w dniu 20 czerwca 2019 r. przez Republikę
Federalną Niemiec**

(Sprawa C-475/19 P)

(2019/C 270/29)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: J. Möller, Bevollmächtigter, M. Kottmann, M. Winkelmüller, F. van Schewick, Rechtsanwälte)